

Cu litere de aur...

Se implinesc 43 de ani de la victoria glorioasei revoluții de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din august 1944, eveniment crucial în istoria țării, ce avea să producă mutații fundamentale în destinul națiunii române.

Ziua de 23 August simbolizează triumful milenarei vocații de libertate și pace a poporului român, fiind sărbătoarea demnității noastre naționale și statale. Istoria recunoaște faptul, incontestabil, că România și-a ridicat glasul împotriva cangrenei fasciste, încă în anii când acest flagel nu începuse cotropirea de teritorii; faptul că fascismul introdusese climatul terorii și al violenței, și mai cu seamă acela că începuse să-și afirme politica sa revizionistă în problema frontierelor, au provocat mînie și repudiere în opinia românească. Încă din primii ani de la apariția fascismului, așadar, forțele revoluționare, democratice din România, masele populare și-au exprimat hotărîrea de a i se opune, de a apăra unitatea națională, integritatea teritorială și suveranitatea patriei. Este meritul nepieritor al Partidului Comunist Român că, așa cum atestă istoria, a fost printre primele forțe politice care au apreciat just pericolul pe care-l reprezenta fascismul pentru libertatea și independența popoarelor.

Marile bătălii de clasă, luptele muncitorești, demonstrațiile antifasciste, al căror principal inspirator și organizator a fost partidul comunist, au și o vîdită semnificație internațională în contrast cu politica europeană de cedare și compromis față de pretențiile de dominație mondială emise de Germania hitleristă, politică mioapă sau interesată, care a încurajat agresivitatea acesteia și a înlesnit, de fapt, declanșarea celei de-a doua conflagrații mondiale.

Răspunzînd aspirațiilor profunde ale poporului, Partidul Comunist Român, apărător neînfricat al intereselor supreme ale țării, s-a situat în fruntea luptei împotriva politicii de fascizare, împotriva regimului politic fascist, a războiului hitlerist, la care România a fost silită să participe, fiind și izolată pe plan extern, în condițiile grele ale anilor 1939—1941.

În acei ani de opresiune, oînd a fost înăbușită libertatea patriei și ciuntită integritatea ei teritorială, partidul comunist s-a dovedit a fi stegarul și organizatorul luptei pentru salvarea țării de la catastrofa națională de care era amenințată, fiind făuritorul celei mai largi coaliții naționale antifasciste ce avea să-și desfășoare lupta și să obțină glorioasa victorie din august. Este meritul lui nepieritor de a fi unit într-un singur suvoi lupta clasei muncitoare, a tuturor forțelor politice patriotice, pentru ruperea alianței cu puterile Axei și integrarea țării în tabăra luptei antifasciste.

Potențialul de luptă al forțelor antidictatoriale și antihitleriste a atins cote maxime prin crearea Frontului Unic Muncitoresc, prin realizarea coaliției naționale

democratice, la care s-au raliat și partidele burgheze, precum și cercurile palatului regal. O importanță hotărâtoare pentru victoria luptei de eliberare socială și națională a avut-o atragerea armatei române, în întregul ei, de la soldat la general, de partea forțelor patriotice.

La 23 August 1944, forțele patriotice au trecut la înfrângerea insurecției naționale, prin răsturnarea guvernului Antonescu și formarea unui guvern de reprezentanță națională, din care pentru prima oară făcea parte și partidul comunist, prin trecerea țării noastre, cu întreaga sa ființă, cu toată armata, alături de Uniunea Sovietică, de coaliția antihitleristă. În opt zile, insurecția a eliberat întreg teritoriul românesc aflat atunci sub jurisdicția guvernului român făcând astfel posibilă înaintarea rapidă a trupelor sovietice, care în numai două-trei săptămâni au atins aliniamentul de luptă din nord-vestul și vestul țării.

Întregul front balcanic, pe care experții armatei germane îl considerau de o îndelungată rezistență, s-a prăbușit. Revoluția de eliberare a dat o grea și insuportabilă lovitură mașinii de război hitleriste; pierderea frontului din Carpați, pierderea grâinarului și petrolului românesc, loviturile date de armata română în strinsă alianță cu armata sovietică, în bătăliile pentru eliberarea Transilvaniei și apoi a Ungariei și Cehoslovaciei, au dus la redobândirea teritoriului național ce fusese copleșit de horthyști, iar, pe plan mai larg, la grăbirea victoriei asupra fascismului, prin scurtarea războiului cu cel puțin două sute de zile.

23 August este marea poartă prin care națiunea română a pășit pe calea unui proces revoluționar continuu în cursul căruia întreaga putere a revenit poporului muncitor; au fost lichidate clasele exploatare și exploatarea omului de către om; socialismul avea să triumfe în toate domeniile vieții economice și sociale.

Odată cu Congresul al IX-lea al partidului și alegerea celui mai iubit fiu al națiunii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în suprema funcție de partid, poporul nostru s-a angajat, cu toate forțele și energiile sale descătuse în epoca de croice transformări revoluționare, cea mai bogată în împliniri din întreaga istorie a patriei și care, pe drept cuvânt, poartă numele marelui ei ctitor. Formarea omului nou, constructor conștient al libertății, demnității și destinului nostru național, a devenit obiectivul principal al întregii opere de edificare socialistă și comunistă, în care sînt angajați plenar toți oamenii de artă și cultură.

Ziua de 23 August, ziua națională a României, va rămîne înscrisă cu litere de aur în istoria patriei române.

